

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΑΠΟΧΗ - ΑΚΥΡΟ - ΛΕΥΚΟ !!!

ΚΑΘΕ ΨΗΦΟΣ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ
ΚΙ ΕΞΟΝΤΩΝΕΙ ΤΙΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ.

ΑΘΗΝΑ, 31 ΟΚΤΩΒΡΗ 2010 - τεύχος 345

Ρε τί μπελάς κι αυτός με τον Καλλικράτη ! Απ' την άλλη, όμως, η όλη ιστορία έχει και την πλάκα της... Τσαντίζεται λοιπόν ή ξεκαρδίζεται στα γέλια ακόμη κι ο πιο ψύχραιμος κάτοικος αυτού του τόπου, ακούγοντας το μονότονο τροπάρι των πράσινων σοσια-ΛΗΣΤΩΝ που ολημερίς κι ολονυχτίς υμνούν τα καλά του νέου συστήματος. Αποκεντρωτικό το ανεβάζουν, δημοκρατικό το κατεβάζουν... Άσε που θα μάς κάνει και καλό στην τσέπη μας ! Το χειρότερο απ' όλα είναι που δεν υπάρχει αντίλογος ! Οι γαλάζιοι καπιτα-ΛΗΣΤΕΣ του Σαμαρά και των άλλων νεοδημοκρατικών αποχρώσεων επικροτούν, αφού βέβαια η ιδέα της εξάλειψης και των απειροελαχίστων ιχνών τοπικής αυτοδιοίκησης ήταν και δική τους. Ο μαύρος Καρατζαφύρερ του Λ.Α.Ο.Σ., απ' την μεριά του, δεν φαίνεται να πολυκαταλαβαίνει τί γίνεται. Μαύρος από φασιστική ιδεολογία, μαύρος απ' το ορθόδοξο ράσο που τον περιβάλλει, μαύρος κάτω απ' το βαμμένο κορακί μαλλί του., δεν σκέφτεται, φυσικά, την πατρίδα και το έθνος, αλλά το πώς θα επωφεληθεί απ' το αλληλοφάγωμα των γαλαζοπράσινων ώστε να μπορέσει να εμφανιστεί ως «ρυθμιστής», τσεπώνοντας παχυλές «χορηγίες» κι απ' τους δυο τους. Όσο για τον Σ.Υ.ΡΙΖ.Α., τί μπορεί να πει κανείς ; Μιά στο καρφί και μια στο πέταλο. Ναι μεν ο Καλλικράτης ευνοεί τους έχοντες και κατέχοντες, αν όμως οι μη-έχοντες ψηφίσουν τους υποψηφίους, που κατάφερε να μαζέψει ο Αλέξης απ' τις τέσσερεις άκρες του πολιτικού ορίζοντα, τότε θα φάνε με χρυσά κουτάλια ! Αφήσαμε τελευταία την Αλέκα και το Κ.Κ.Ε., αφού είναι το κόμμα που παρουσιάζεται ως το πλέον ANTI-ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΚΟ. Αντι-Καλλικρατικό, βέβαια, στα λόγια γιατί κατά τα λοιπά έχει ρίξει όλες του τις δυνάμεις στον εκλογικό αγώνα συμμετέχοντας έτσι σ' ένα παιχνίδι που φραστικά το καταδικάζει. Αλήθεια, πιστεύουν οι εγκέφαλοι της Κεντρικής Επιτροπής πως με τις στημένες εκλογές «θα αλλάξει ο συσχετισμός των δυνάμεων υπέρ της εργατικής τάξης» ; Ή, μήπως, ο «συσχετισμός» θ' αλλάξει με το βόλεμμα κάποιων στελεχών τους σε κάποια δημοτικά συμβούλια ; Όταν, λοιπόν, τα κόμματα που είναι μέσα στην βουλή τηρούν αυτή τη στάση, φυσιολογική είναι και η όμοια στάση των κομματιδίων, που πασχίζουν να μπουν σ' αυτήν, απ' τις ομάδες των «ανταρτών» μέχρι τους ναζήδες του Μιχαλολιάκου, τους Οικολόγους-Πράσινους και την Δημοκρατική Αριστερά του Κουβέλη...

Κι εμείς ; Εμείς επιμένουμε να πιστεύουμε στις ΜΙΚΡΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ, όπου ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΟΥΒΕΝΤΙΑΖΟΥΝ ΣΕ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΥΝΟΥΝ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ, ΧΩΡΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΕΣ, ΝΟΜΑΡΧΕΣ, ΔΗΜΑΡΧΟΥΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ Κ.Λ.Π. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΑΡΑΣΙΤΑ.

**ΑΝ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΛΥΣΟΥΜΕ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΙΔΙΟΙ,
ΑΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΙΓΟΥΡΟΙ ΟΤΙ ΚΑΝΕΙΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ
ΔΕΝ ΘΑ ΤΑ ΛΥΣΕΙ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΜΑΣ.**

Σοσια-ληστές και Σοσιαλιστές

Την ώρα που στην Ελλάδα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, υπό τα θερμά χειροκροτήματα της Νέας Δημοκρατίας και του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού, εκχωρεί στο μεγάλο ιδιωτικό κεφάλαιο τις συγκοινωνίες της χώρας (θαλάσσιες, αεροπορικές, σιδηροδρομικές, «εθνικές» οδούς, αεροδρόμια, λιμάνια...), την όποια βιομηχανία (χαλυβουργία, τσιμέντα, υφαντουργία, καπνοβιομηχανία, την ναυπηγοεπισκευαστική,... ακόμη και την «αμυντική»), την γη (εκμετάλλευση εδαφικών εκτάσεων του δημοσίου, ορυκτό πλούτοι...), την θάλασσα, τα νησιά, την υφαλοκρηπίδα και τον βυθό της, στην Βενεζουέλα η κυβέρνηση του Ταάβεθ προχωρεί στην εθνικοποίηση των μεγάλων πολυεθνικών που επί δεκαετίες λυμαίνονταν τον πλούτο της λατινοαμερικάνικης χώρας. Στις 10 Οκτώβρη, ο Ούγκο Τσάβεθ ανακοίνωσε την εθνικοποίηση των ομίλων Venoco C.A. και Fertinitro (Fertilizantes Nitrogenados de Oriente που ασχολούνταν με τα προϊόντα πετρελαίου και τα λιπάσματα. Τις επόμενες μέρες, η βενεζολάνικη κυβέρνηση προχώρησε στην υποχρεωτική αγορά κι άλλων επιχειρήσεων - κυρίως βορειοαμερικανικών, αλλά και ευρωπαϊκών συμφερόντων - από το δημόσιο, δηλώνοντας πως ο πλούτος της χώρας πρέπει να ανήκει στον λαό κι όχι σε ιδιωτικές εταιρίες, Παράλληλα, ανακοινώθηκαν η ίδρυση βενεζολανο-ρωσικής τράπεζας, 68 συμφωνίες οικονομικής συνεργασίες με άλλες χώρες της Ευρώπης, της Ασίας και της Αφρικής, καθώς και η συνεργασία με την Ρωσσία στην κατασκευή πυρηνικής μονάδας παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος.

Οπως ήταν φυσικό, ο Βενεζολάνος πρόεδρος δεν δέχθηκε τα συγχαρητήρια των ΗΠΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Αυτά τα πήρε όλα ο Γιωργάκης Παπανδρέου. Βλέπετε ο Ούγκο Τσάβεθ Φρίας δεν είναι πρόεδρος της Σοσια-ληστρικής Διεθνούς. Δεν είναι πρόεδρος της Βενεζουέλας. Κι αντίθετα με τον Γιωργάκη που περιφρονεί την Ελλάδα και μισεί τους Έλληνες, ο Σοσιαλιστής Ούγκο αγαπάει την χώρα του και τους κατοίκους της.

Βέβαια, κι ο Τσάβεθ κάθε άλλο παρά άγιος είναι. Θα μπορύσε π.χ, να παρατήσει τα σχέδια περί πυρηνικής ενέργειας, να μην έχει εκδόσει αντάρτες των FARC στο φασιστικό καθεστώς της Κολομβίας, να συμπαρασταθεί στους αγώνες των Βάσκων για την απελευθέρωσή τους απ' τον ισπανο-γαλλικό ζυγό... Σίγουρα δεν είναι άγιος. Σίγουρα όμως δεν είναι και Γιωργάκης.

Στον δρόμο της αντίστασης

Επαναφέρουν τα σταχτοδοχεία

Δραματική πτώση του τζίρου επικαλούνται οι εστιάτορες μετά και την εφαρμογή του νόμου που απαγορεύει το κάπνισμα και προειδοποιούν ότι από την Κυριακή θα τοποθετήσουν εκ νέου τα σταχτοδοχεία στα τραπέζια.

«Είμαστε κάθετα αντίθετοι στην χρονική περίοδο που πάει να εφαρμοστεί ο αντικαπνιστικός νόμος. Σε μια περίοδο που οι τζίροι των μαγαζιών έχουν αγγίξει και έχουν ξεπεράσει το 50%, δεν μπορεί να σε υποχρεώσει κανένας να εφαρμόσεις έναν αντικαπνιστικό νόμο, ο οποίος με δεδομένα τα στοιχεία που έχουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, είχε μείωση του τζίρου 25%. Αν στα 50 προσθέσουμε και τα 25 έχουμε τελειώσει» δήλωσε ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Εστιατόρων και Συναφών Επαγγελμάτων Γιάννης Τσάκος. (15/10/2010).

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία και εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους". Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδειξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη από όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

Ο Daniel H. Smith ορκίζεται, στις 12 Σεπτέμβρη 2010, ενώπιον της Hillary Clinton ως νέος πρεσβευτής των ΗΠΑ στην Ελλάδα. Για ευνόητους πάντως λόγους τα διαπιστευτήρια του στον Παπούλια αναμένεται να τα επιδόσει μετά τις 17 Νοέμβρη. Για επίσης ευβόητους λόγους, η κ. υπουργός, ο κ. πρέσβυς και η παρισταμένη άγνώστων στοιχείων έχουν σκάσει στα γέλια ! Ακούς εκεί ; Στην Ελλάδα !

Γράψτε
τους !

Τί διαβάζουν οι μυστικοί πράκτορες ;

Με προκήρυξη μειοδοτικού διαγωνισμού, στις 8 Ιουνίου 2010, το «Ομοσπονδιακό Γραφείο Ερευνών» των ΗΠΑ» (πιο γνωστό ως Federal Bureau of Investigation ή FBI) ζητούσε ν' αγοράσει - για την επιμόρφωση των υπαλλήλων την - τα ακόλουθα βιβλία

LI 001, "China's Rise: Challenges and Opportunities" («Η άνοδος της Κίνας : Προκλήσεις και ευκαιρίες») υπό C. Fred Bergsten, 70 αντίτυπα,

LI 002, "Interview and Interrogation for Law Enforcement" (2nd edition) («Συνέντευξη και ανάκριση για την επιβολή του νόμου»)

υπό John E. Hess, 70 αντίτυπα,

LI 003, "Putin and the Rise of Russia" («Ο Πούτιν και η άνοδος της Ρωσίας» υπό Michael Stuermer, 70 αντίτυπα,

LI 004, "The Cuckoo's Egg: Tracking a Spy Through the Maze of Computer Espionage" («Το αυγό του κούκου : Βρίσκοντας τα ίχνη ενός κατασκόπου μέσα στον λαβύρινθο της κομπιουτερικής κατασκοπείας») υπό Cliff Stoll, 70 αντίτυπα,

LI 005, "The Persian Puzzle: The Conflict between Iran and America" (Το περσικό αίνιγμα : Η σύγκρουση μεταξύ Ιράν - Αμερικής) υπό Kenneth Pollack, 70 αντίτυπα,

LI 006, "The Ultimate Spy" («Ο έσχατος κατάσκοπος») υπό H. Keith Melton, 210 αντίτυπα,

LI 007, "Cassidy's Run: The Secret Spy War Over Nerve Gas" («Η απόδραση του Κάσσιντη : Ο μυστικός πόλεμος των κατασκόπων για το νευραέριο») υπό David Wise, 35 αντίτυπα,

LI 008, "How to Win Friends and Influence People" («Πώς να κάνετε φίλους και να επηρεάζετε ανθρώποτς» υπό Dale Carnegie, 115 αντίτυπα,

LI 009, "The Complete Book of Questions: 1001 Conversation Starters for Any Occasion" («Το πλήρες βιβλίο των θεμάτων : 1001 ιστορίες συνομιλιών για κάθε περίπτωση») υπό Garry D. Poole, 80 αντίτυπα,

LI 010, "What Every Body is Saying: An Ex-FBI Agent's Guide to Speed-Reading" («Τί λέει ο καθένας : Ένας οδηγός γρήγορης ανάγνωσης από έναν πρώην πράκτορα του FBI») υπό Joe Navarro, 115 αντίτυπα,

LI 011, "Spycraft: The Secret History of the CIA's Spytechs, from Communism to Al-Qaeda" («Η τέχνη των κατασκόπων : Η μυστική ιστορία των κατασκοπευτικών τεχνικών της CIA. Από τον Κομμουνισμό στην Άλ Κάιντα») υπό Robert Wallace, 140 αντίτυπα,

LI 012, "Fair Play: The Moral Dilemmas of Spying" («Τίμιο παιχνίδι : Τα ηθικά διλήμματα της κατασκοπείας») υπό James M. Olson, 70 αντίτυπα,

LI 013, "The Art of War" («Η τέχνη του πολέμου») υπό Sun Tzu, 120 αντίτυπα,

LI 014, "The Origins of FBI Counterintelligence" («Οι ρίζες της αντικατασκοπείας του FBI») υπό Raymond J. Batwinis, 190 αντίτυπα,

LI 015, "How Computers Work" (9th edition) («Πώς λειτουργούν οι υπολογιστές», 9η έκδοση) υπό Ron White, 105 αντίτυπα,

LI 016, "How Networks Work" (7th edition) («Πώς λειτουργούν τα δίκτυα», 7η έκδοση) υπό Frank J. Derfler, 105 αντίτυπα,

LI 017, "It's Your Ship: Management Techniques from the Best Damn Ship in the Navy" («Το καράβι εόναι δικό σας. Τεχνικές διαχείρισης από το 'πιο καλό καράβι' στο ναυτικό») υπό Michael Abrashoff, 70 αντίτυπα,

LI 018, "The FBI: A Comprehensive Reference Guide" («Το FBI : Ένας περιεκτικός οδηγός») υπό Athan G. Theoharis, 70 αντίτυπα,

LI 019, "The Platinum Rule: Discover the Four Basic Business Personalities and How They Can Lead You to Success" («Ο πλατινένιος κανόνας : Ανακαλύψτε τις τέσσερεις βασικές προσωπικότητες του επιχειρηματικού κόσμου και το πώς μπορούν να σάς οδηγήσουν στην επιτυχία») υπό Tony Alessandra, 35 αντίτυπα,

LI 020, "Small Business for Dummies" («Μικρή επιχείρηση για ανδρείκελα») υπό Eric MBA Tyson, 35 αντίτυπα,

- LI 021, "Cultural Intelligence: A Guide to Working with People from Other Cultures" («Πολιτισμική κατασκοπεία : Ένας οδηγός εργασίας με ανθρώπους από άλλες πολιτισμικές ομ' παδες») υπό Brooks Peterson, 35 αντίτυπα,
- LI 022, "The Official CIA Manual of Trickery and Deception" («Το επίσημο εγχειρίδιο κόλπων και εξαπάτησης της CIA») υπό Robert Wallace, 140 αντίτυπα,
- LI 023, "Gestures: The Do's and Taboos of Body Language Around the World" («Χειρονομίες : Τα πρέπει και τα απαγορεύεται της γλώσσας του σώματος ανά τον κόσμο») υπό Roger E. Axtell, 100 αντίτυπα,
- LI 024, "Essentials of the Reid Technique: Criminal Interrogations and Confessions" («Τα βασικά της Κόκκινης Τεχνικής : Ανακρίσεις και ομολογίες επί εγκλημάτων») υπό Fred E. Inbau, 100 αντίτυπα,
- LI 025, "Pocket ITAR", 175 αντίτυπα,
- LI 026, "MBTI Form M Answer Sheets", 70 αντίτυπα,
- LI 027, "MBTI Introduction Workbook", 70 αντίτυπα,
- LI 028, "Type Talk", 70 αντίτυπα,
- LI 029, "Personal Discernment Inventory Disc booklet", 200 αντίτυπα,

Ο διαγωνισμός έληξε στις 13 Ιουλίου 2010. Την δουλειά την πήρε η εταιρία TECHELON CONSULTING INC [DUNS: 962531054], 5960 FAIRVIEW RD, CHARLOTTE NC 28210 αντί 38.179,25 δολλαρίων.

Τα «LI 001» κ.λπ. είναι οι κωδικοί που αναφέρονταν στην προκήρυξη του διαγωνισμού.

Αυτά, λοιπόν, συμβαίνουν στις ΗΠΑ.

*Τα «δικά μασ» σαϊνια τί διαβάζουν (τουλάχιστον όσα είναι εγγράμματα) άραγε ;
Νίκο Φώσκολο, Γιάννη Μαρή ή Αναστάσιο Μπάλκο ;*

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ακόμη τούτο το φθινόπωρο ραγιάδες

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΡΟΥΣΗ Καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου grous@ath.forthnet.gr
Ακόμη τούτο το φθινόπωρο ραγιάδες, ραγιάδες κι αν δεν αντιδράσουμε δραστικά να γίνει το σεφέρι..., πολύ φοβάμαι ότι ακόμη κι αν το πράξουμε αργότερα θα είναι πολύ αργά.
Αυτή η εκτίμηση προκύπτει και από ένα κείμενο του 1792 με τίτλο «Η εγκαθίδρυση του δεσποτισμού», του μεγάλου γάλλου επαναστάτη Ζαν Πολ Μαρά, που αναφέρεται στην αξιοποίηση των κρίσεων από τους κυρίαρχους και στην καθυστερημένη λαϊκή αντίδραση στα καταστροφικά μέτρα που παίρνουν οι κυβερνώντες για την αντιμετώπισή τους, το οποίο ας μου επιτραπεί να παραθέσω ως έξοχο δείγμα επικαιρότητας κλασικών επαναστατικών κειμένων.

Γράφει λοιπόν ο Μαρά: «Μερικές φορές ο ηγεμόνας, για να επιβουλευτεί την ελευθερία περιμένει τη στιγμή της εκδήλωσης μιας ανησυχητικής κρίσης, που έχει προετοιμάσει ο ίδιος· τότε, με το πρόσχημα της φροντίδας για τη σωτηρία του κράτους προτείνει καταστροφικά μέτρα, που τα καλύπτει με το πέπλο της αναγκαιότητας, του κατεπείγοντος, των περιστάσεων, της κακοδαιμονίας των καιρών. Εγκωμιάζει την αγνότητα των προθέσεών του, εκφωνεί μεγάλα λόγια για την αγάπη του δημοσίου συμφέροντος, διαλαλεί τη μέριμνα της πατρικής του αγάπης. Κι αν δει ότι υπάρχει δισταγμός για να γίνουν δεκτές οι προτάσεις του, βάζει αμέσως τις φωνές: Πώς, δεν θέλετε; Ε, τότε βγείτε μόνοι σας από την άβυσσο! Κανείς δεν έχει τη δύναμη να αντισταθεί, κι ο καθένας αφήνεται στο έλεος των πραγμάτων, παρ' όλο που δεν έχει καμιά αμφιβολία γι' αυτό που κρύβουν τα μέτρα αυτά, όπου κάτω από το όμορφο περίβλημα βρίσκονται τα πιο μοχθηρά σχέδια. Η παγίδα αποκαλύπτεται όταν δεν υπάρχουν πλέον χρονικά περιθώρια για να αποφευχθεί: τότε ο λαός σαν το λιοντάρι που πέφτει μέσα στα δίχτυα κρυμμένα κάτω από τα φυλλώματα, παλεύει για να τα σπάσει και το μόνο που καταφέρνει είναι να μπλέκεται περισσότερο». (1)

Πολύ φοβάμαι ότι μια τέτοια προοπτική δεν είναι καθόλου απίθανη και σήμερα. Αν όπως υπογραμμίζει ο Ρουσό ναι μεν «η βία είναι εκείνη που δημιούργησε τους πρώτους σκλάβους, η δειλία τους όμως (είναι εκείνη) που διαιώνισε τη σκλαβιά» (2), αν όπως έλεγε ο Χιονού, είμαστε σε τέτοια κατάσταση που έχουμε «εθιστεί τόσο έντονα στην υπακοή και την υποταγή που οι περισσότεροι άνθρωποι δεν αναζητούν να πληροφορηθούν περισσότερα για την προέλευση ή την αιτία της, παρά όσο για τις αρχές της βαρύτητας, της αδράνειας ή για τους γενικούς νόμους της φύσης», (3) αν όπως έγραφε ο Λένιν, έχουμε να κάνουμε με «ευχαριστημένους σκλάβους που απαρνούνται την ιδέα της εξάλειψης της σκλαβιάς», (4) αν όπως έγραφε σε ένα άλλο κείμενό του ο Μαρά, έχουμε μετατραπεί σε ανθρώπους δειλούς και διεφθαρμένους ...πρόθυμους να ξεπουληθούν, σε ανθρώπους που μπορεί να αναγνωρίσουν τον εαυτόν τους στις σάτιρες του Ιουβενάλη, (5) αν έχουν καταφέρει να μας μετατρέψουν σε ένα λαό «αμαθή, ελαφρύ επιπόλαιο (...) μεγαλωμένο μέσα στο φόβο την υποκρισία, τη δολιότητα, το ψέμα, αναθρεμένους μεσ' στην ευελιξία, την ίντριγκα, την κολακεία, την τσιγκουνιά, την αισχροκέρδεια», αν όπως γράφει ο αναρχικός Ιταλός Ερίκο Μαλατέστα, δεν αποβάλουμε εκείνα τα «προβατίσια ένστικτα και συνήθειες τα οποία (μας) χάραξαν στο μυαλό ολόκληροι αιώνες σκλαβιάς», (6) τότε είναι πολύ πιθανόν αντί μιας μαζικής λαϊκής αντίδρασης στα μέτρα κατά της κρίσης να βρεθούμε σε μια κατάσταση σαν κι εκείνη που περιγράφει στο πρώτο κείμενο που παραθέσαμε ο Μαρά.

Σε μας εναπόκειται να αποδείξουμε το αντίθετο.

Και να μην ξεχνάμε ότι, όπως λέει και ο ποιητής, «εγώ κι εσύ και τα εκατομμύρια τιποτένιοι σαν και σένα και σαν εμένα.

Υποκριτές, φιλόδοξοι, μικρόψυχοι, εγωιστές, δειλοί εμείς κρατάμε μες στα ένοχα παράφορα τούτα χέρια τις τύχες του κόσμου. Να το θυμάσαι αυτό». (7)

(1) Από το βιβλίο Οι αλυσίδες της σκλαβιάς, εκδ. έτος 1ο της Δημοκρατίας, στο Μαρά, Σεν-Ζιστ, Ροβεσπιέρος - Κείμενα, Επιλογή-Μετάφραση-Προλογικά: Μάριος Βερέτας, Σύγχρονη Εποχή, 1989, σελίδα 69.

(2) Ζαν Ζακ Ρουσώ, Το κοινωνικό συμβόλαιο, Εκδόσεις Δαρέμα 1957, σελίδα 47.

(3) David Hume, Essai sur le contrat primitive, traduction anonyme du XVIIeme siecle, Amsterdam, J. H. Schneider éditeur, 1752.

(4) Λένιν, Μαρξισμός και ρεφορμισμός, Απαντα, τόμος 24, σελίδα 2.

(5) Από το Φίλο του Λαού, Νο 539, 27 Αυγούστου 1791, στο Μαρά, Σεν-Ζιστ, Ροβεσπιέρος - Κείμενα, ό.π., σελίδες 104-105.

(6) Ερίκο Μαλατέστα, Χωρίς εξουσία, Ελεύθερος Τύπος, σελίδα 76.

(7) Τάσος Λειβαδίτης, από τη «Συμφωνία αριθ. 1» 1957.